

[Kjeld Olesen.]

det er vel ingen hemmelighed, at især idrætskredse lægger megen vægt på, at der er enighed omkring disse problemer. Der er tale om et kommissorium for det udvalg, der nu skal i arbejde, som fuldt ud dækker både vore, og jeg tror også idrættens ønsker. Som man vil erinde fra første behandling, brugte vi oprindelig udtrykket en kommission; ministeren rettede det til et udvalg, og det synes vi egentlig var en ganske god idé, fordi det bærer præg af noget hurtigere arbejde.

Det er sådan, at det af betænkningen fremgår, hvilke 4 hovedorganisationer inden for idrættens der skal have sæde i dette udvalg. Det fremgår også af betænkningen, at der skal være repræsentanter — og det synes jeg er såre naturligt — for indenrigsministeriet, for undervisningsministeriet og fra kulturministeriet. Derved har man imødekommet noget, som vi har lagt megen vægt på, nemlig at det overvejende skulle være idrættens egne repræsentanter, der skulle arbejde i dette udvalg.

Tilbage — og det er egentlig hovedårsagen til, at jeg tager ordet ved denne behandling — er et enkelt problem, som jeg mener vi skal have klaret op. Der er gået forskellige mærkelige avisrygter om, at ministeren inden denne andenbehandling har rettet henvendelse til en række organisationer. For at undgå enhver misforståelse vil jeg ved denne lejlighed bede ministeren om at afkræfte disse rygter. Det er rygter, der siger, at man har rettet henvendelse til Fri-luftsrådet, som allerede skulle have udpeget en repræsentant, man skulle have rettet henvendelse til børne- og ungdomskorpserne, man skulle have rettet henvendelse til Dansk Ungdoms Fællesråd, og jeg har ladet mig fortælle, at man underhånden også har rettet en henvendelse til de politiske ungdomsorganisationer. Dette mener jeg vi må have klaret op, og jeg skal ikke skjule, at jeg er meget spændt på ministerens svar.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helweg Petersen): Jeg vil gerne takke hr. Kjeld Olesen for de bemærkninger, han gjorde om udarbejdelsen af kommissoriet. Med hensyn til det spørgsmål, der er stillet om, hvorvidt der er rettet henvendelse til institutioner, må jeg erkende, at det er

sket. Det er sket ud fra den opfattelse, at det gjaldt om så hurtigt som muligt at komme i gang med arbejdet; og på baggrund af, at der jo i folketingsudvalget viste sig at være enstemmig opslutning bag tanken om, at der skulle nedsættes et udvalg. Det gav sig jo også udtryk her ved første behandling, så jeg mener altså ikke, at der på nogen som helst måde kan siges at være foretaget noget, der kan være i strid med behandlingen her i folketinget.

Og må jeg med hensyn til det spørgsmål, der blev nævnt, de politiske ungdomsforeninger, sige, at det er der ikke tale om. Derimod er der tale om, at der er rettet en henvendelse til formanden for Dansk Ungdoms Fællesråd om at indtræde, under henvisning til, at det udtrykkelig er understreget i betænkningen, at det er hensigtsmæssigt, at der er forbindelse med det alment kulturelle og folkeoplysende arbejde. Det er altså gjort ud fra ønsket om, at det arbejde, der tages op i udvalget, kan svare til udformningen af betænkningen.

Jeg mener altså ikke, der på nogen måde er handlet i strid med det, der har været udvalgets hensigt. Jeg mener, det er fornuftigt, at vi så hurtigt som muligt kommer i gang, og medlemskredsen svarer altså ganske til betænkningens udformning.

Kjeld Olesen: Hvad man, da man læste det i avisen, nægtede at tro på, har man altså her fået bekræftet, og jeg synes egentlig, vi står i en ganske mærkværdig situation eller rettere sagt, at ministeren står i en mærkværdig situation.

Der findes i idræt et begreb, der hedder fairness, og det har jeg altid knyttet til ministeren og håber også, jeg fortsat kan gøre det; og jeg håber, at det, vi oplever just nu; enten drejer sig om dårlige rådgivere eller også om megen travlhed.

Se, betænkningen, som vi diskuterer just nu, er afgivet den 4. februar, og det vigtigste i denne betænkning er følgende bemærkninger, som jeg vil citere. Der står:

„Udvalget er med ministeren enig i, at den i forslaget til folketingsbeslutning omhandlede „kommission“ i stedet benævnes „udvalg“, der vil blive af mere begrænset størrelse, og som påregnes at kunne arbejde hurtigere og friere end en egentlig kommission. Det forudsættes, at